

### บทที่ 3

## หลักเกณฑ์การดำเนินคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา ร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายต่างประเทศ

การจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศไทยในระยะเริ่มแรกได้มีการส่งคณะผู้พิพากษาและนักวิชาการไปดูงานศาลเยาวชนและครอบครัวจากประเทศต่างๆ เพื่อจะได้นำแบบอย่างที่ดีมาประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมกับประเทศไทย ดังนั้น การศึกษาถึงระบบของศาลเยาวชนและครอบครัวในประเทศที่เจริญแล้ว เพื่อนำมาพัฒนาระบบศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศไทยจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

กรณีนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงหลักเกณฑ์การดำเนินคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชน อันประกอบไปด้วยกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบลายลักษณ์อักษร (Civil law) และกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบจารีตประเพณี (Common law) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความช่วยเหลือทางกฎหมาย เมื่อเด็กและเยาวชนจะได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ซึ่งประเทศที่ทำการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
2. ประเทศสิงคโปร์

### 3.1 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

การดำเนินคดีอาญาในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้มีการแยกอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนและการฟ้องร้องออกจากการพิจารณาพิพากษาภายหลังการฟ้องร้อง และด้วยเหตุนี้การดำเนินคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจึงแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ<sup>1</sup> ดังต่อไปนี้

1) การดำเนินคดีอาญาในขั้นต้น (Vorverfahren) เป็นขั้นตอนการดำเนินคดีก่อนฟ้องซึ่งกระทำโดย องค์กรอัยการ เพื่อการแสวงหาข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับการกระทำความผิด และหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ โดยข้อเท็จจริงที่แสวงหามาได้ในขั้นนี้จะนำไปใช้ยืนยันข้อกล่าวหาและชี้ขาดข้อกล่าวหาก่อนการพิจารณาคดี หากข้อมูลฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดจริงก็จะดำเนินการในชั้นศาลต่อไป

2) การดำเนินคดีอาญาในชั้นกลาง (Zwischenverfahren) เป็นขั้นตอนการดำเนินคดีก่อนการพิจารณาพิพากษา ซึ่งเมื่อพนักงานอัยการทำการสอบสวนและมีคำสั่งดำเนินคดีจะต้องมีขั้นตอนอย่างการได้สวนมูลฟ้องของศาล เพื่อควบคุมดุลพินิจในการสั่งฟ้องของพนักงานอัยการ

3) การดำเนินคดีอาญาในชั้นหลัก (Hauptverfahren) เป็นขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาพิพากษาของศาล ซึ่งดำเนินการภายหลังขั้นตอนได้สวนมูลฟ้องทั้งหมด

#### 3.1.1 วัตถุประสงค์ของการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา

วัตถุประสงค์ของการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีลักษณะการดำเนินคดีและความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนที่มีการปรับปรุงมาจากลักษณะการดำเนินคดีของผู้กระทำความผิดโดยทั่วไป ซึ่งในการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนนั้นจะมีวิธีการปฏิบัติและผลในทางกฎหมายที่มุ่งเน้นในการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชนในลักษณะเดียวกันกับการให้ความรู้และการศึกษา<sup>2</sup> อันเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินคดีเด็กและเยาวชน อย่างไรก็ดี การดำเนินคดีเด็กและ

<sup>1</sup> สุชาติ แนวประเสริฐ. (2551). *สิทธิการมีที่ปรึกษาในคดีอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีการตั้งที่ปรึกษากฎหมายในศาลเยาวชนและครอบครัว*. หน้า 35.

<sup>2</sup> Youth Court Act 2011 Section 2 (1)

“(1) The application of criminal law relating to young people is above all to counter renewed criminal offences on the part of a youth or young adult: In order to achieve this goal, the legal consequences, and with respect for the parental right of upbringing also the procedure, shall be orientated primarily in line with the educational concept.”

เยาวชนของศาลเยาวชนประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีนั้น มีอำนาจนำบทบัญญัติกฎหมายอาญาทั่วไปมาบังคับใช้ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายเด็กและเยาวชนฉบับนี้<sup>3</sup>

3.1.2 หลักเกณฑ์การกำหนดอายุเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาและอยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว

หลักเกณฑ์การกำหนดอายุของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้กำหนดให้บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปี แต่ยังไม่ถึง 18 ปีถือว่าเป็นเด็ก (Youth) และบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี แต่ยังไม่ถึง 21 ปีถือว่าเป็นเยาวชน (Young adult)<sup>4</sup> ซึ่งหากบุคคลดังกล่าวมีความประพฤติไม่เหมาะสมหรือมีพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชน ผู้กระทำความผิดนั้นย่อมจะต้องอยู่ในเขตอำนาจของศาลเยาวชน ฉะนั้น บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 14 แต่ยังไม่ถึง 21 ปี โดยถืออายุในขณะที่กระทำความผิดเป็นเกณฑ์ในการขึ้นศาลเยาวชนตามกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนตามกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีจะต้องคำนึงถึงความสามารถรู้สึกผิดชอบและวุฒิภาวะในขณะที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นสำคัญ โดยการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเนื่องจากขาดวุฒิภาวะในขณะที่กระทำความผิดนั้น ศาลอาจกำหนดมาตรการที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลไป<sup>5</sup>

---

<sup>3</sup> Youth Court Act 2011 Section 2 (2)

“(2) The provisions of general law shall apply only insofar as not otherwise provided for in this Law.”

<sup>4</sup> Youth Court Act 2011 Section 1 (2)

“(2) “youth” shall mean anyone who, at the time of the act, has reached the age of fourteen but not yet eighteen years; “young adult” shall mean anyone who, at the time of the act, has reached the age of eighteen but not yet twenty-one years.”

<sup>5</sup> Youth Court Act 2011 Section 3

“A youth shall bear criminal liability if, at the time of the act, he has reached a level of moral and intellectual maturity sufficient to enable him to understand the wrongfulness of the act and to conduct himself in accordance with such understanding. For the purposes of bettering a youth who bears no criminal liability due to a lack of maturity the judge may order the same measures as the judge responsible for family and guardianship matters.”

อย่างไรก็ดี ในกรณีที่บุคคลที่กระทำความผิดนั้นมิได้อยู่ไม่ถึง 14 ปีในขณะที่กระทำความผิด บทบัญญัติกฎหมายถือว่าบุคคลนั้นมิได้มีความสามารถรู้สึกผิดชอบจึงไม่มีความรับผิดชอบทางอาญาและไม่ต้องรับโทษทางอาญา<sup>6</sup>

3.1.3 การดำเนินคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชน

ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีการจัดตั้งศาลเยาวชนขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2466 โดยเป็นแผนกหนึ่งของศาลแขวง และมีองค์คณะของผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาธรรมดา 1 คน และผู้พิพากษาสมทบ 2 คน ผู้พิพากษาธรรมดานั้นได้คัดเลือกมาจากผู้พิพากษาศาลแขวงที่มีความชำนาญและเหมาะสมที่จะพิพากษาคดีเด็กและเยาวชน แต่หากเป็นการพิจารณาคดีอุกฉกรรจ์ ศาลจะเพิ่มองค์คณะขึ้น โดยเพิ่มผู้พิพากษาธรรมดาเป็น 2 คน ผู้พิพากษาสมทบเป็น 3 คน และศาลจะต้องตั้งที่ปรึกษากฎหมายในการทำหน้าที่เป็นทนายความว่าต่างให้จำเลยด้วย<sup>7</sup>

การฟ้องคดีเด็กและเยาวชนต่อศาลเยาวชนประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยปกติเป็นอำนาจของพนักงานอัยการที่จะฟ้องหรือไม่ฟ้องคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด แต่ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่า คดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นคดีเล็กน้อยและโดยปกติศาลเยาวชนจะมีได้ลงโทษกับการกระทำความผิดในลักษณะนั้น พนักงานอัยการอาจขอความเห็นชอบจากศาลเยาวชน เพื่อขออนุญาตสั่งไม่ฟ้องคดีเด็กหรือเยาวชนนั้นก็ได้

การพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนของศาลเยาวชนของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีจะต้องมีการพิจารณาเป็นการลับ โดยจะมีบุคคลที่เข้ารับฟังการพิจารณาได้ คือ จำเลย ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้เสียหาย พยาน และพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลเท่านั้น<sup>8</sup> และหากไม่มีบทกฎหมายไว้เป็นอย่างอื่นแล้วให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม และกฎหมายวิธีพิจารณาคดีทั่วไปมาบังคับใช้ นอกจากนี้ วิธีพิจารณาคดีของศาลเยาวชนจะต้องมีการสืบเสาะข้อเท็จจริง เพื่อให้ทราบถึงบุคลิกลักษณะทางร่างกายและจิตใจของเด็กและเยาวชนประกอบด้วย

<sup>6</sup> Criminal Code 2009 Section 19

“Persons who have not attained the age of fourteen at the time of the commission of the offence shall be deemed to act without guilt.”

<sup>7</sup> บุญเพราะ แสงเทียน. (2546). *กฎหมายเกี่ยวกับเยาวชนและครอบครัว แนวประยุกต์*. หน้า 86-87.

<sup>8</sup> ประภาศน์ อวยชัย. (2517). *เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา เรื่องบทบาทศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ*. หน้า 37.

การดำเนินคดีเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้กำหนดให้ศาลเยาวชนนำบทบัญญัติของกฎหมายโดยทั่วไปมาปรับใช้เพื่อสอบข้อเท็จจริงหรือสาเหตุที่สำคัญอื่นๆ ได้<sup>9</sup> แต่หากมีการนำคดีเด็กหรือเยาวชนไปฟ้องร่วมกับผู้ร่วมกระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา และความปรากฏแก่ศาลนั้นว่าจำเลยเป็นเด็กหรือเยาวชน กฎหมายประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาคงต้องมีคำสั่งแยกการดำเนินคดีเด็กหรือเยาวชนไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนโดยเร็วที่สุด<sup>10</sup> นอกจากนี้เมื่อมีการแยกการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณาที่ศาลเยาวชนแล้ว ศาลเยาวชนจะต้องเริ่มการพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนนั้นใหม่ เนื่องด้วยการดำเนินคดีของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาที่ผ่านมาอาจสร้างผลกระทบต่อความคุ้มครองในการต่อสู้คดีของเด็กและเยาวชน โดยการได้รับวิธีการปฏิบัติในลักษณะทำนองเดียวกับผู้ร่วมกระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่

การพิพากษาคดีเด็กและเยาวชน หากศาลเยาวชนจะพิพากษาลงโทษจำคุกเด็กหรือเยาวชน กฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้ให้อำนาจศาลเยาวชนกำหนดโทษจำคุกได้เพียงขั้นต่ำของโทษนั้นไปจนถึงกึ่งหนึ่งของโทษขั้นสูง หรือในคดีที่เด็กหรือเยาวชนต้องโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตให้จำคุกตั้งแต่ 1 ปีถึง 10 ปี หรือในคดีอื่นที่เด็กหรือเยาวชนนั้นจะเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน ศาลก็พิพากษาให้รอการลงโทษ โดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติไว้ตั้งแต่ 2 ปีถึง 5 ปี และนอกจากโทษจำคุกแล้ว ศาลเยาวชนและครอบครัวยังมีวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างอื่นอีก คือ

- 1) ว่ากล่าวตักเตือน แล้วปล่อยตัวไป
- 2) ส่งตัวไปฝึกและอบรมยังสถานฝึกและอบรมหรือโรงเรียนที่ตั้งขึ้น โดยเฉพาะ
- 3) คุมประพฤติ
- 4) ส่งตัวไปฝึกและอบรมยังสถานกักกันและอบรม

<sup>9</sup> Youth Court Act 2011 Section 103

“(1) Criminal cases brought against youths and adults may be joined in accordance with the provisions of general procedural law if this is apposite in order to investigate the truth or on other important grounds.”

<sup>10</sup> Youth Court Act 2011 Section 103

“(3) Where the judge orders separation of the joined matters, the matter which has been separated off shall immediately be surrendered to the judge who would have had jurisdiction had the joinder not taken place.”

5) ให้อยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของคณะบุคคลหรือบุคคลที่เหมาะสม

6) ส่งตัวไปฝึกและอบรมยังสถานสงเคราะห์และอบรม

อย่างไรก็ดี หลักเกณฑ์การดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ในส่วนของการมีคำสั่งแยกเด็กหรือเยาวชนไปพิจารณา ศาลเยาวชนนั้นมีความคล้ายคลึงกับคำสั่งการ โอนคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายของประเทศไทย แต่หากกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีนั้นได้กำหนดให้ศาลที่รับฟ้องคดีเด็กและเยาวชนจะต้องมีคำสั่งแยกการพิจารณาพิพากษาผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนไปพิจารณา ศาลเยาวชนในทุกๆ กรณี โดยมีต้องคำนึงถึงดุลพินิจของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาตั้งเช่นกฎหมายของประเทศไทย อันเป็นการแสดงถึงความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนที่ควรจะได้รับเมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

### 3.2 ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีการใช้กฎหมายในระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common law) ซึ่งมีลักษณะของการดำเนินคดีที่มีความแตกต่างจากประเทศไทย และหมายรวมถึงการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนด้วย โดยหลักเกณฑ์การดำเนินคดีเด็กและเยาวชนของศาลเยาวชนประเทศสิงคโปร์ และในกรณีจะกล่าวถึงการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลที่มีใช่เด็กและเยาวชน ซึ่งมีหลักเกณฑ์การดำเนินคดีดังต่อไปนี้

#### 3.2.1 วัตถุประสงค์ของการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา

กฎหมายเด็กและเยาวชนของประเทศสิงคโปร์เป็นบทบัญญัติที่สะท้อนให้เห็นถึงความคุ้มครองสิทธิและความดูแลที่เด็กหรือเยาวชนทุกคนสมควรจะได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งมีกระบวนการดำเนินคดีในลักษณะที่จะต้องมีการคำนึงถึงผลกระทบที่ผู้กระทำความผิดได้รับประกอบกับความสามารถรู้สึกผิดชอบต่อการกระทำความผิด<sup>11</sup> เพื่อปกป้องคุ้มครอง และดูแลเด็กและเยาวชน นอกจากนั้นต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ ซึ่งเด็กและเยาวชนนั้นจะต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เหมาะสม โดยการนำ

<sup>11</sup> Children and Young Persons Act Section 4

“For the purposes of this Act, a child or young person is in need of care or protection if —

(h) the child or young person —

(i) is a person in respect of whom a relevant offence has been or is believed to have been committed”

เด็กหรือเยาวชนออกมาจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เพื่อการรักษาความปลอดภัย และเพื่อให้เกิดการศึกษาและการฝึกอบรมแก่เด็กและเยาวชนนั้นด้วย<sup>12</sup>

3.2.2 หลักเกณฑ์การกำหนดอายุเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาและอยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว

หลักเกณฑ์การกำหนดอายุเด็กและเยาวชนตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ถือว่าเป็นเด็ก (Child) และบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปี แต่ยังไม่ถึง 16 ปี ถือว่าเป็นเยาวชน (Youth person)<sup>13</sup> โดยถืออายุในขณะที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดเป็นเกณฑ์ในการขึ้นศาลเยาวชน อย่างไรก็ตามหากบุคคลที่กระทำความผิดนั้นมิได้มีอายุไม่ถึง 7 ปี บทบัญญัติกฎหมายถือว่าบุคคลนั้นยังมิได้มีความสามารถรู้สึกผิดชอบ และหากก่อการกระทำความผิดขึ้นจึงไม่มีความรับผิดชอบทางอาญาและไม่ต้องรับโทษ<sup>14</sup> อย่างไรก็ตามหากผู้กระทำความผิดมีอายุไม่เกิน 12 ปี และศาลเยาวชนคำนึงถึงความสามารถรู้สึกผิดชอบของผู้กระทำความผิดนั้นแล้ว อาจกำหนดให้ผู้กระทำความผิดนั้นไม่มีความรับผิดชอบในทางอาญาได้เช่นกัน<sup>15</sup>

3.2.3 การดำเนินคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชน

การดำเนินคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดให้ผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชนจะไม่ได้รับการปะปนกับผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งไม่ว่าจะในขณะที่ถูกควบคุมอยู่ในสถานเฝ้าระวัง หรือในขณะที่ส่งตัวไปยังหรือจากศาลใดๆ หรือในขณะที่

<sup>12</sup> Children and Young Persons Act Section 28 (1)

“(1) Every court in dealing with a child or young person who is brought before it, either as being in need of care or protection, or as an offender or otherwise, shall have regard to the welfare of the child or young person and shall, in a proper case, take steps for removing him from undesirable surroundings, and for securing that proper provision is made for his education and training.”

<sup>13</sup> Children and Young Persons Act Section 2

“child” means a person who is below the age of 14 years.

“young person” means a person who is 14 years of age or above and below the age of 16 years.

<sup>14</sup> Penal Code 2009 Section 82

“Nothing is an offence which is done by a child under 7 years of age.”

<sup>15</sup> Penal Code 2009 Section 83

“Nothing is an offence which is done by a child above 7 years of age and under 12, who has not attained sufficient maturity of understanding to judge of the nature and consequence of his conduct on that occasion”

รอกการพิจารณาพิพากษาในศาลอาญาไม่ว่าก่อนหรือหลัง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมกับผู้ใหญ่ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด<sup>16</sup>

การพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ได้จำกัดอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวมิให้ออกคำสั่งหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กที่มีอายุไม่เกิน 10 ปี ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการส่งเด็กนั้นไปยังโรงเรียนฝึกอบรม สถานพินิจ สถานที่กักกันอื่นใด เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควร<sup>17</sup>

การดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายของประเทศสิงคโปร์มิได้มีการบทบัญญัติไว้อย่างชัดเจน แต่ปรากฏบทบัญญัติที่ให้อำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาโอนคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณายังศาลเยาวชนได้อันเป็นแสดงถึงความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนในการต่อสู้คดี โดยเมื่อพบการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนภายใต้อำนาจของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาอื่นใดที่รับฟ้องคดีเด็กหรือเยาวชนนั้น ให้นำศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาอาจใช้ดุลพินิจอย่างเหมาะสมในการโอนคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณายังศาลเยาวชน<sup>18</sup> อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการโอนคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณายังศาลเยาวชนให้ศาลเยาวชนที่รับคดีเด็กและเยาวชนไว้พิจารณาจะต้องดำเนินการสอบสวนและพิจารณาคดีแก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชนนั้น<sup>19</sup>

<sup>16</sup> Children and Young Persons Act Section 29

“No child or young person while detained in a police station or while being conveyed to or from any court, or while waiting before or after attending in any criminal court, shall be permitted to associate with an adult (not being a relative) who is charged with an offence other than an offence with which the child or young person is jointly charged.”

<sup>17</sup> Children and Young Persons Act Section 28 (2)

“(2) A court shall not order a child below the age of 10 years to be sent to an approved school, a remand home or place of detention unless for any reason, including the want of a fit person of his own religious persuasion who is willing to undertake the care of him, the court is satisfied that he cannot suitably be dealt with otherwise.”

<sup>18</sup> Children and Young Persons Act Section 40 (1)

“Any court by or before which a child or young person is found guilty of an offence may, if it thinks fit, remit the case to a Juvenile Court.”

<sup>19</sup> Children and Young Persons Act Section 40 (2)

“(2) Where any such case is so remitted, the offender shall be brought before a Juvenile Court accordingly, and the Juvenile Court may deal with him in any way in which it might have dealt with him if he had been tried and found guilty by the Juvenile Court.”

อนึ่ง หลักเกณฑ์การดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชนกฎหมายเด็กและเยาวชนของต่างประเทศได้กำหนดให้มี 2 ระบบ กล่าวคือระบบที่ให้รวมการพิจารณาเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ซึ่งในบางประเทศได้มีการกำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาส่งเด็กและเยาวชนไปศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อให้ศาลเยาวชนและครอบครัวกำหนดวิธีการลงโทษเด็กและเยาวชนนั้น โดยมีข้อดีในแง่ของการประหยัดค่าใช้จ่ายในการพิจารณา และทำให้ศาลพิพากษาไปในทิศทางเดียวกัน และระบบที่ให้แยกพิจารณาพิพากษาเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่แยกต่างหากจากกัน ซึ่งเป็นระบบของกฎหมายเด็กและเยาวชนของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศสิงคโปร์ และประเทศไทย โดยมีข้อดีในแง่ของการที่เด็กและเยาวชนจะไม่ปะปนกับผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ และไม่มีโอกาสได้รับการเลี่ยมสอนหรือการชักชวนให้เด็กและเยาวชนกระทำชั่วนอกจากนั้นเด็กและเยาวชนจะไม่ได้เห็นวิธีการพิจารณาโดยทั่วไปที่มีลักษณะเข้มงวดและแสดงแก่จิตใจของเด็กและเยาวชน แต่มีข้อเสียในแง่ของการพิจารณาของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาและศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ดี ท่านอาจารย์หยุด แสงอุทัย ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวไว้ว่า “ถ้าพิจารณาในแง่ของประโยชน์การที่วางหลักว่า ให้แยกพิจารณาพิพากษาเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ต่างหากจากกันย่อมมีประโยชน์มากกว่า”<sup>20</sup> ฉะนั้น เมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับวิธีการแก้ไขความผิดพลาดของการนำคดีเด็กและเยาวชนไปฟ้องร่วมกับผู้ร่วมกระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาย่อมจะต้องมีวิธีการแก้ไขความผิดพลาดดังกล่าว โดยการให้เด็กและเยาวชนได้รับการพิจารณาแยกศาลเยาวชนและครอบครัวในทุกๆ กรณี ดังปรากฏอยู่ในกฎหมายเด็กและเยาวชนของของประเทศประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศสิงคโปร์ที่ได้กำหนดให้ศาลที่รับฟ้องคดีเด็กและเยาวชนจะต้องโอนคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณาแยกศาลเยาวชน โดยมีต้องมีต้องคำนึงถึงดุลพินิจของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาดังเช่นกฎหมายเด็กและเยาวชนของประเทศไทยแต่อย่างใด อันเป็นการแสดงถึงความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนเมื่อเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา แต่สำหรับกฎหมายเด็กและเยาวชนของประเทศไทยซึ่งการที่บทบัญญัติกฎหมายให้อำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาใช้ดุลพินิจโอนคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณาแยกศาลเยาวชนและครอบครัวนั้นได้ยอมส่งผลกระทบต่อความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

<sup>20</sup> หยุด แสงอุทัย. (2494). *คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยศาลเด็ก*. หน้า 85-86.